

Mieczysław Ustasiak

Senator z województwa szczecińskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 230371 głosów, czyli 60,54% oddanych głosów ważnych (380556).

Wiceprzewodniczący Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Członek Komisji: Kultury, Środków Przekazu, Nauki i Edukacji Narodowej;
Samorządu Terytorialnego.

Urodził się 1.01.1936 w Krotoszynie w rodzinie inteligentnej. Ojciec był uczestnikiem Powstania Wielkopolskiego i wojny polsko-bolszewickiej w 1920.

Okupację spędził z rodzicami w Skierniewicach. W 1953 ukończył Liceum Ogólnokształcące w Pile, a następnie w 1960 Wydział Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej.

W 1960—1964 pracował w jednej z fabryk w Szczecinie. W 1964 rozpoczął pracę w Katedrze Metaloznawstwa Politechniki Szczecińskiej, na stanowisku starszego asystenta, a po uzyskaniu w 1969 na Politechnice Poznańskiej stopnia dr. nauk technicznych — na stanowisku adiunkta. Do 1977 przygotował rozprawę habilitacyjną. Wyniki badań opublikował w formie monografii, przewodu habilitacyjnego nie zdołał jednak otworzyć. Za działalność w ROPCiO, w tym udział w radzie konsultacyjnej czasopisma „Opinia” wydawanego w drugim obiegu, został odsunięty od zajęć dydaktycznych, a potem skierowany na tzw. staż przemysłowy do Fabryki Samochodów Małolitrażowych w Tychach, a następnie, pod „zarzutem” utrzymywania kontaktów ze studentami Politechniki Gliwickiej, do Jelczańskich Zakładów Samochodowych w Jelczu. Po powrocie w 1979 do pracy w PSZ. przeniesiono go na etat techniczny.

Od 1980 działa w NSZZ „S”. Był przewodniczącym Komisji Zakładowej na uczelni, członkiem prezydium, później wiceprzewodniczącym Zarządu Regionu Pomorza Zachodnie. W nocy 12/13.12.1981, na wiadomość o wkroczeniu SB do lokalu Zarządu Regionu, udał się do Stoczni im. A. Warskiego, gdzie został wybrany przewodniczącym MKS. Po rozbiciu strajku przez wojsko i MO został z grupą kolegów aresztowany, następnie skazany przez Sąd Wojskowy w Bydgoszczy na 4 lata więzienia. Zwolniony warunkowo w grudniu 1982, początkowo pracował jako wychowawca w zakładzie dla młodzieży upośledzonej umysłowo, później w Fabryce Urządzeń i Apa-

ratury Mleczarskiej w Szczecinie na stanowisku technologa, potem głównego technologa. Do pracy naukowej i dydaktycznej na politechnice mógł wrócić dopiero w połowie 1989 na mocy porozumień Okrągłego Stołu. Był członkiem MKO „S” w Szczecinie. Od 1980 działa też w Szczecińskim Klubie Katolików.

Żonaty; ma dwie córki: 28-letnią absolwentkę Uniwersytetu Jagiellońskiego i 18-letnią uczennicę liceum.